

IN BEELD

Dave orkestreert verhuizing met bakwagen

Hoe krijg je een heel orkest in een bakwagen? Met een vette knipoog laat **Dave den Braber** zien hoe dat moet. Bij het verhuizen van instrumenten is een vaste chauffeur die de kneepjes van het inpakken kent zeer waardevol, toont hij aan. "Het past allemaal precies."

Dave den Braber

- ▶ is 43 jaar
- ▶ woont in Rotterdam
- ▶ werkt 26 jaar als chauffeur/verhuizer bij Oomen Verhuizers Rotterdam
- ▶ is 15 jaar de vaste chauffeur van het Rotterdams Philharmonisch Orkest (RPhO)

Kruisstraat in Rotterdam (achterkant van Concertzaal de Doelen)

11.00 uur

Stipt om elf uur rijdt chauffeur Dave den Braber de Kruisstraat in met zijn herkenbare bakwagen. Op de zijkant prijkt een grote foto van het Rotterdams Philharmonisch Orkest, met daarnaast het logo Oomen Verhuizers. Vandaag treedt het orkest op in Brugge. Bij de artiesteningang van de Doelen staan paarse en zwarte flightcases met instrumenten klaar om geladen te worden. Ioan Huws en Richard Sleeuwenhoek, de stagemanagers van het orkest, staan al klaar om Dave met het laden te helpen.

Zodra de vrachtwagen stilstaat, opent Dave de deuren. Ioan en Richard rollen de eerste flightcases naar buiten en zetten ze op de laadklep. "Hoeveel is het vandaag?", vraagt Dave. "Niet zo veel", antwoordt Ioan. "We hoeven niet te stapelen. Vanavond spelen ze Mozart en Mendelssohn en een werk van de Nederlandse componist Carlijn Metselaar. Het is een kleine bezetting".

De drie mannen werken flink door. Ze laden zeven paarse kisten met violen in. Daarna volgen enkele grote witte kisten met de contrabassen. "Ik doe dit werk al zo lang. Ik weet wat er in elke kist zit. In die kist zit een trom, in die andere de pauken en daarin de cello's." Als laatste hangen Ioan en Richard hun zwarte kostuums in de wagen. Die hebben ze vanavond nodig: "Dan staan wij in de coulissen om tijdens het concert de wisselingen in bezetting te verzorgen", zegt Richard.

v.l.n.r.: Ioan Huws, Richard Sleeuwenhoek, Dave den Braber

Artiestenkantine de Doelen

11.30 uur

Binnen een halfuur is de wagen van Dave geladen. Voor vertrek drinken ze nog een bakkie in de kantine. Ioan heeft krakelingen meegenomen. Dave: "We maken er met z'n drieën altijd een sport van om binnen een halfuur te laden. Als het hele orkest meegaat op toer moeten we puzzelen en stapelen. Dan zit mijn bakwagen tot de nok vol. Nu was het een makkie."

Stagemanagers Ioan en Richard gaan mee naar Brugge. Ioan: "Elk jaar hebben we tien tot twaalf kleinere optredens in Europa en één of twee grote tournees. De stagemanagers gaan altijd mee — zelfs als het orkest naar Japan reist. Dat maakt het werk zo leuk."

Dave is een van de twee vaste chauffeurs voor het orkest.

"Normaal werk ik vijf dagen in de week als verhuizer. Dit is een leuke afwisseling. Zo heb ik bijna alle concertzalen in Europa gezien. Als het orkest op tournee door Europa gaat, rijd ik altijd dubbelbemand. We zijn dan twee of drie weken van huis. Dat is even wat anders dan verhuizingen van particulieren."

Vertrek uit Rotterdam

12.00 uur

Na de koffiepauze is het tijd om naar België te vertrekken. Ioan en Richard reizen mee.

Dave: "Toen ik net begon, wist ik niets van het orkest of de instrumenten. Dat heb ik geleerd van de stagemanagers. Als mijn wagen helemaal vol zit met instrumenten van het hele orkest is de lading voor miljoenen verzekerd." Ioan vult aan: "Voor de musici zijn deze instrumenten onvervangbaar. Elk instrument is uniek en heeft emotionele waarde. Daarom werkt het orkest al jaren met Jan Schut Verhuizingen en vaste chauffeurs als Dave. Zij zijn onderdeel van het orkest."

Aankomst in België

14.00 uur

Vanaf de grens bij Hazeldonk rijdt het verkeer langzaam. Af en toe staat het stil. Er wordt nog steeds gewerkt aan de ring rond Antwerpen. "Hoe laat is de repetitie?", vraagt Dave aan Ioan. "Om zes uur. Dan is ook de sterpianist Fazıl Say aanwezig. De aankomsttijd van drie uur halen we niet. Maar we hebben ook niet zoveel bij ons. We redden het wel met uitladen en opbouwen."

Dave den Braber gaat als kind al elke zomervakantie met zijn vader of opa mee. Beide mannen werken in die tijd als internationaal chauffeur. Dat Dave chauffeur wil worden, is dan ook geen verrassing. Tijdens zijn chauffeursopleiding loopt hij stage bij Jan Schut verhuizingen. "Ik wilde eigenlijk internationaal chauffeur worden. Maar dit werk past beter bij me. Ik heb ADHD; een hele dag alleen in de vrachtwagen is niets voor mij. Het werken in een team bevalt mij goed. Jan Schut was een erkend verhuizer. Iedereen moest verplichte trainingen volgen in het omgaan met mensen. We deden rollenspellen, want een verhuizing brengt veel emoties met zich mee. Daar moet je professioneel op kunnen reageren. Het rijden voor het Rotterdams Philharmonisch Orkest is voor mij de kers op de taart. Zo ben ik toch een beetje internationaal chauffeur."

Bij Concertgebouw Brugge

15.50 uur

In het centrum van Brugge staat een groot rood pand: het concertgebouw. Aan de zijkant gaat Dave aandokken. In het overdekte dok staat de lift al klaar. Richard legt een rijplaat tussen de lift en de laadklep. Dave, Ioan, Richard en een Belgische orkestbode beginnen direct uit te laden. Zeven minuten later staan alle flightcases in de grote lift en gaat de lift naar boven. "We houden van lekker doorwerken", lacht Dave.

Podium Concertgebouw Brugge

16.00 uur

Achter de schermen bouwen Belgische stagemanagers de orkestopstelling op. Ioan pakt bladmuziek uit de flightcases, Dave en Richard halen de kisten met instrumenten uit de lift. Grote, zware instrumenten als de trom zetten ze op het podium. De kisten met violen, cello's, klarinetten en trombones krijgen een plek achter het podium. Dave: "Ik maak alle kisten open, zodat de musici meteen hun eigen instrument kunnen pakken. Alle flightcases zijn speciaal voor het RPhO gemaakt. Ze zijn *climate controlled*: in 24 uur mag de temperatuur in de flightcase maar één graad omhoog of omlaaggaan. Ook mijn bakwagen is geconditioneerd. In mijn cabine kan ik de temperatuur instellen op twintig graden. Vooral strijkinstrumenten zijn zeer gevoelig voor temperatuurschommelingen."

Even naar buiten

16.45 uur

Het podium is klaar voor het concert van vanavond. In de kantine pakt Dave een bak koffie. Ondertussen komen de orkestleden binnen. Sommige begroeten Dave. "Ik ken veel orkestleden. Maar er zijn nu ook veel nieuwe gezichten. De afgelopen jaren zijn er veel met pensioen gegaan." Voor Dave zit het werk erop. Alles is klaar voor de repetitie. Hij gaat even een luchtje scheppen.

Orkestrepetitie

18.00 uur

Op het podium zit pianist Fazil Say achter de vleugel. Dirigent Andrés Orozco-Estrada geeft aanwijzingen. Ioan en Richard staan in de coulissen. Dave luistert kort mee vanuit de zaal. "Als je daar zit, voel je de energie die van het orkest komt. Alles komt zonder microfoon de zaal in. Prachtig. Maar thuis een cd met klassieke muziek opzetten? Dat doe ik niet. Ik houd van hiphop – maar dan wel de bijzondere, niet die commerciële mainstream."

Hapje eten

18.15 uur

Tijdens een wisseling op het podium helpt Dave nog even met het verschuiven van de vleugel. Daarna verlaat hij de concertzaal. "Het concert is van half acht tot half tien. Ik ga dadelijk Brugge in om ergens wat te eten en om chocolade voor mijn vrouw Patricia te halen. Zodra de laatste noot klinkt, begin ik met inladen. Ik verwacht dat we rond één uur weer bij de Doelen zijn. Dan laden we uit en breng ik de wagen naar de zaak. Ik vermoed dat ik rond half drie vannacht thuis ben."

Oomen Verhuizingen

heette tot 1 januari dit jaar Jan Schut Verhuizingen. Op die datum heeft Oomen Group het bedrijf overgenomen. De bakwagen van Dave is 12 meter lang, 4 meter hoog en 2,55 meter breed. Het is de maximale maat voor een bakwagen. Dave: "Met de carrosseriebouwer zijn we bezig geweest om zoveel mogelijk laadruimte te creëren. Met passen en meten kunnen alle instrumenten van het complete orkest erin."

